

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

MŠMT
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Socioekonomická geografie

3. Kapitola

Pracovní verze

Prof. RNDr. René Wokoun, CSc.

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

Obsah

1. Teorie lokalizace
2. Teorie difuze inovace

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

1. Teorie lokalizace

V regionálních teoriích představují lokalizační teorie vývojově nejstarší skupinu, bezprostředně se vztahující k vlastním teoretickým základům prostorové (regionální) ekonomiky, resp. socioekonomické geografie. **V nejobecnějším pojetí je jejich obsahem nalezení rozhodujících zákonitostí při umístování (lokalizaci) daného ekonomického, zejména výrobně podnikatelského subjektu.** Jejich vznik lze datovat do počátku XIX. století, kdy další extenzivní rozvoj zemědělské a průmyslové výroby v hospodářsky nejrozvinutějších oblastech narazil na objektivní limity místních přírodních a společenských zdrojů, ale i velikosti spotřebního trhu, tedy až po zformování prvotní prostorové struktury výroby.

Celkový vývoj teorie lokalizace přesto lze rozdělit do několika etap, v nichž se poprvé objevují:

- 1) ***Speciální teorie lokalizace zemědělství a průmyslu***, hodnotící výhodnost lokalizace především z hlediska:
 - a) minimalizace nákladů,
 - b) maximalizace zisku,
- 2) ***Teorie lokalizace využívající vícekriteriální přístup a modelování*** (americká škola),
- 3) ***Teorie lokalizace s prvky teorie celkového prostorového uspořádání.***

Z počátku se teorie lokalizace dotýkaly zemědělských aktivit. První ucelenou teorii, vyhodnocující vztah mezi způsobem využití dané plochy a její vzdáleností od střediskového místa, vypracoval **J. H. von Thünen**. Lokalizaci pěstování určitých

zemědělských plodin zkoumal podle dvou činitelů:

- a) dopravy (resp. dopravních nákladů),
- b) pořadí naléhavosti spotřeby jednotlivých druhů zemědělských plodin.

Tedy za zakladatele lokalizační teorie se zpravidla pokládá J. H. von Thünen, který se k identifikaci prostorových determinantů propracoval v souvislosti se zkoumáním podmínek dosahování zemědělské renty. Používal abstrakci „izolovaného hospodářství“. Předpokládal existenci jediného velkého města, které leží uprostřed úrodné roviny. Na této rovině existuje pouze silniční doprava, která zásobuje město zemědělskými produkty. Za hranicemi abstraktní roviny jsou neosídlené oblasti, které tuto rovinu izolují od ostatního světa, s kterým nemá vůbec žádné styky. V takto položené rovině vysvětluje von Thünen rozmístění zemědělské výroby. Rozmístění lokalit pěstování určitých zemědělských plodin určuje podle dopravních nákladů a podle pořadí naléhavosti spotřeby jednotlivých druhů zemědělských plodin.

Ve svém schématu ideálního prostorového uspořádání zemědělské produkce vychází především ze souvislostí mezi výrobou a dopravními náklady. Roli prostoru redukoval na faktor vzdálenosti mezi výrobou a trhem.

1. Jádru teorie - Diferenciální renta a lokalizace závisí na typu výrobku, ceně a dopravních nákladech
2. Příčina prostorových rozdílů - Vzdálenost od trhu.
3. Hlavní mechanismy konvergence/divergence - Rostoucí náklady se vzdáleností od místa spotřeby.
4. Hlavní subjekty - Producenti a spotřebitelé.
5. Implikace teorie - zemědělská politika a lokalizace ekonomických aktivit.

Podle teorie se v blízkosti města budou pěstovat produkty, které se budou vyznačovat nízkou cenou na jednotku váhy a výrobky rychle podléhající zkáze se vzdáleností se budou pěstovat výrobky, u kterých nebudou dopravní náklady tvořit větší podíl v ceně.

Přes jednoduchost von Thünenova modelu je jeho přínos k prostorové (lokalizační) teorii nezpochybnitelný:

- a) předložil metodický návod na způsob lokalizace firem v prostoru,
- b) přiblížil se k identifikaci lokalizačních faktorů: vzdálenost trhu a naléhavost spotřeby produktů,
- c) poukazuje na nevyhnutelnost zkoumání prostorových souvislostí hospodářských procesů v rámci obecné ekonomické teorie.

S rozvojem průmyslu se těžiště zájmu přeneslo na lokalizaci průmyslu. Lokalizací průmyslových závodů se první zabývali W. Roscher a A. E. Schäffle. Určitý pokrok v teorii lokalizace směrem k zveřejňování poznatků učinil W. Launhardt. Pro zabezpečení minimalizace nákladů při rozmístování výroby považoval za **nejdůležitější dopravní náklady**.

Lokalizací průmyslu se tedy zabýval například W. Launhardt, který vymezil optimální místo lokalizace firmy mezi místy vstupů do výroby (např. surovin) a místem spotřeby.

- a) Jádrem teorie - Diferenciální renta a lokalizace závisí na typu výrobku, cenách vstupů a výrobku, a dopravních nákladech.
- b) Příčina prostorových rozdílů - Vzdálenost od trhů a zdrojů surovin.
- c) Hlavní mechanismy konvergence/divergence - Rostoucí náklady se vzdáleností mezi zdroji, produkcí a trhem determinují lokalizaci.

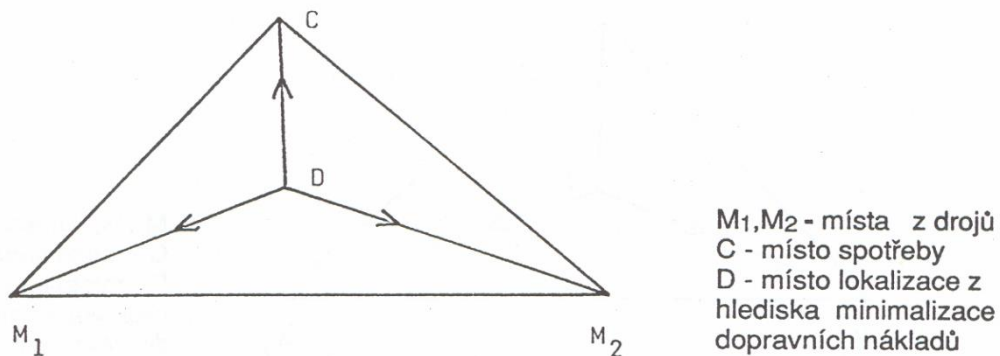
EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

- d) Hlavní subjekty - Producenti, těžební firmy a spotřebitelé.
- e) Implikace teorie -Průmyslová politika a lokalizace.

Optimálním místem lokalizace je bod uvnitř trojúhelníka vymezeného mezi místy zdrojů na jedné straně a místem spotřeby (viz obr.).

Obr. 1 Laundhardtův lokalizační trojúhelník

Zdroj: MATOUŠKOVÁ, Z. a kol.: Úvod do prostorové ekonomiky. Fakulta národohospodářská, VŠE, Praha 2000.

Tvůrcem ucelené klasické teorie lokalizace je A. Weber, který syntetizoval poznatky svých předchůdců. Při lokalizaci podniku usiloval o dosažení minimálních výrobních nákladů (a nikoliv jen nejnižších dopravních nákladů) a zavádí i nové termíny jako **lokalizační faktor** (Standortsfaktor), ubikvitní suroviny, materiálový index. Mnohé jeho poznatky (např. o lokalizačních faktorech) neztrácejí svoji platnost dodnes.

A. Weber uvádí tři **hlavní faktory lokalizace průmyslového závodu**:

1) dopravní náklady,

2) náklady na pracovní sílu,

3) spotřebitelské aglomerace (trhy)

Za nejdůležitější z nich považuje dopravní náklady a následující faktor pracovních sil i aglomerace transformuje přes souvislost s dopravními náklady.

Weberův přínos je cenný i v rozlišování různých druhů přepravovaných materiálů, které dělí na:

- a) ubikvitní (všeobecné),
- b) lokalizované.

Ubikvitní materiály svým četným výskytem prakticky neovlivňují lokalizaci. **Lokalizované materiály** vyskytující se jen v omezeném počtu míst musí lokalizace respektovat. Dále Weber rozlišuje tzv. čisté a hrubé materiály. Čisté materiály vcházejí celou vahou do výrobku a jsou tedy plně přepravovány ke spotřebiteli, proto neovlivňují lokalizaci. Naopak u hrubých materiálů se část jejich hmotnosti při výrobě „ztrácí“ a tím vlastně přitahují výrobu k místu svého zdroje.

Weberovu teorii dále rozvinuli například Engländer, vyzdvihující zejména faktor poptávky a odbytu zboží (lokalizační faktor trhu) nebo A. Predöhl, který do teorie lokalizace včleňuje všeobecný substituční princip výrobních faktorů.

Jedním z představitelů směru orientujícího se na maximalizaci zisku je pak T. Palander, který poprvé využívá časové analýzy vzhledem k existenci procesu prostorové koncentrace a vzájemné konkurence. Hoover zase hledá vyšší zisky při lokalizaci v „napojení“ průmyslového závodu na základní výrobní činnost v dané oblasti (tzv. úspory z implantace).

V poválečném období vnesl celou řadu nových poznatků do lokalizační teorie **W. Isard**. Jeho práce se sice opírá o Weberovy a Lösschovy principy, má však výrazně

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

syntetizující, zobecňující charakter. Souvisí to s možností využití tehdy nových abstraktních matematickoekonomických schémat a modelů a zejména počítačové techniky. Isard jako všeobecný princip přijal **princip substituční** a pro prostor použil kategorii „dopravního vstupu“, který představuje pohyb jednotky hmotnosti na jednotku vzdálenosti. Z hlediska firmy je u něho dopravní vstup rovnocenný ostatním výrobním vstupům (kapitálovým, pracovním), přičemž je tedy možno ho substituovat jinými. Při použití dopravního vstupu se podnik k němu chová jako k jiným vstupům (práce, kapitál, půda) a tím Isard začlenil prostor přes dopravní vstup do všeobecné ekonomické teorie. Substituci všech vstupů z hlediska lokalizace též používá jako kritérium maximalizace zisku.

W. Isard kategorizuje úspory následujícím způsobem:

- a) **interní úspory** z rozsahu jednotky, jež vyplývají ze zvyšování produkce,
- b) **úspory z lokalizace**, tyto mohou využívat všechny jednotky lokalizované v daném prostoru (využití infrastruktury, komunikací apod.),
- c) **úspory z urbanizace**, jež vyplývají jednak z úspor z lokalizace a jednak z koncentrace obyvatelstva. Tato koncentrace umožňuje získat kvalifikovanější pracovní síly, možnost kooperace, specializace apod. Úspory z lokalizace a urbanizace představují externí úspory.

W. Isard shrnul všechny cenné poznatky teorie lokalizace i regionálních teorií a integroval je do regionální vědy (Regional Science).

Přestože podíl dopravních nákladů na celkové hodnotě finální produkce v průběhu 20. století výrazně poklesl (vliv modernizace dopravních sítí, miniaturizace výrobků, velkosériovost výroby apod.), v modifikované podobě se s těmito teoriemi setkáváme poměrně často i dnes. Je to zřejmé například u Ch. Vandermottena. U nově vznikajících odvětvově pojatých lokalizačních teorií se však projevuje výrazná tendence ke komplexnějšímu pojetí teorie lokalizace jednotlivých socioekonomických aktivit

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

člověka.

Lokalizační analýza

Lokalizační analýza má důležité místo v socioekonomické geografie, regionální ekonomii a regionálních analýz, přičemž je jejich trvalou součástí. Jsou to dvě spojené nádoby stejného procesu – racionálně prostorového uspořádání aktivit. Obsah, metody a techniky lokalizační analýzy se postupně historicky formovaly a představují relativně ucelený systém analýzy a kvantifikace rozmíst'ovacích procesů.

Lokalizační analýza má více méně dvojí podobu:

a) analýzy rozmístění (lokalizace) – tj. analyzuje se stav, výsledek rozmístění ekonomických jednotek podle četných charakteristik (nejčastěji podle odvětvového hlediska) a právě této podobě lokalizační analýzy je věnován další text

b) analýzy rozmíst'ování lokalizování – tj. analyzují se předpoklady, podmínky, resp. faktory pro umístění ekonomické jednotky do prostoru.

Metody dílčí analýzy rozmístění jsou první fází hledání optimální varianty odvětvově prostorové struktury ekonomiky a patří k první skupině lokalizačních analýz. Nedávají návod na řešení, poukazují na disproporce v prostorovém uspořádání k určitému časovému momentu. Regiony vystupují jako samostatné ekonomické celky, vliv meziregionálních vazeb se neakceptuje. Jednotlivé metody kvantifikují a charakterizují formy organizace prostorové struktury. Mezi nejčastěji používané metody **patří index lokalizace a koeficient lokalizace.**

Index lokalizace

Konstrukce indexu lokalizace vychází ze dvou dílčích koeficientů: koeficientu specializace (P_{ij}) a koeficientu osídlení (SP_j), potom

$$P_{ij} = X_{ij} / Y_i \times 100$$

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

i – odvětví, j – oblast, region

X_{ij} – počet zaměstnaných i – tého odvětví v j – té oblasti

Y_i – počet zaměstnaných i – tého odvětví v celé zemi

Z toho plyne, že uvedený dílčí koeficient vyjadřuje procentuální podíl pracovníků i – tého odvětví v j – té oblasti na celkovém počtu pracovníků i – tého odvětví v zemi. Tento koeficient je sledovanou charakteristikou, tedy čitatelem v indexu lokalizace.

$$SP_j = S_j / S \times 100$$

S_j - počet obyvatel j – té oblasti

S – celkový počet obyvatel v zemi

Koeficient osídlení vyjadřuje procentuální podíl obyvatel j – té oblasti na celkovém počtu obyvatel země. Je tzv. základnovou charakteristikou a tvoří jmenovatel indexu lokalizace. Index lokalizace měří poměr zastoupení sledovaného odvětví v oblasti k počtu obyvatel. Z matematického hlediska je to složený zlomek a jako každý zlomek i tento index se porovnává s hodnotou 1. Vycházejí z konstrukce tohoto indexu měří stav proporcionality v zastoupení odvětví k počtu obyvatel, jde tedy o index proporcionality. Jeho hodnoty se pohybují v intervalu.

$$IL_{ij} = P_{ij} / SP_j$$

Index lokalizace měří poměr zastoupení sledovaného odvětví v oblasti k počtu obyvatel. Z matematického hlediska je to složený zlomek a jako každý zlomek i tento index se porovnává s hodnotou 1. Vycházejí z konstrukce tohoto indexu měří stav proporcionality v zastoupení odvětví k počtu obyvatel, jde tedy o index proporcionality. Jeho hodnoty se pohybují v intervalu

$$0 \leq IL \leq S / S_j$$

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

Jestliže je $IL < 1$, jde o podproporcionální zastoupení odvětví k počtu obyvatel. Jestliže je $IL > 1$, odvětví je v dané oblasti zastoupeno nadproporcionálně vůči počtu obyvatel. V případě, že $IL = 1$, odvětví je zastoupeno proporcionálně vůči počtu obyvatel.

Koeficient lokalizace

Koeficient lokalizace vypočteme na základě indexu lokalizace následujícím způsobem:

$$KLi = \sum \text{kladných } (Pij \times SPj) / 100$$

Do koeficientu lokalizace počítaného za i – té odvětví dosazujeme součty kladných rozdílů a

– b , to znamená, že ho vypočítáme na bázi indexů lokalizace, které jsou větší jak 1, neboť

tehdy je $a > b$ a jde o kladnou odchylku.

Hodnoty KL se pohybují v intervalu od 0 do 1; jestliže je $KL = 0$, tehdy je sledované odvětví ve všech oblastech úměrně zastoupeno k počtu obyvatel (všechny $IL_i = 1$), jestliže $KL = 1$, tehdy je sledované odvětví koncentrováno jen do jedné oblasti.

2. Teorie difuze inovace

Teorie difuze inovace se zabývá problematikou šíření nových jevů a předmětů v území, např. způsobů chování, módních novinek a onemocnění zemědělských plodin.

Pod pojmem **inovace** se rozumí **všechny nové jevy a předměty na konkrétním**

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

území.

Difuze inovace je rozšiřování novinky v prostoru, např. rozšiřování nové ideje z místa vzniku až k jejím definitivním uživatelům.

Difuzí inovace se tedy rozumí přijímání určitých novinek skupinami osob či jednotlivci v časových intervalech.

V regionálních vědách jako první aplikoval teorii difuze inovace T. Hägerstrand, přičemž difuzí rozuměl zavedení nějakého nového prvku (inovace) a jeho rozšíření v celém systému nebo jen v jeho části. **Difuzní proces začíná v inovačních centrech, proniká do regionu, dále do ostatních území až periferie a může se i vracet zpět do inovačního centra.**

Teorie difuze inovace je strukturální koncepcí socioekonomické geografie a regionálního rozvoje, dokumentující provázanost urbanizačních a regionálních rozvojových koncepcí.

Průběh procesu difuze inovace je zpravidla ovlivňován následujícími faktory:

- a) existencí velkých měst tvořících jádra regionů, která jednak přijímají a pak dále rozšiřují novinky,
- b) kvalitativní transformací pracovních zdrojů, které jsou schopny přijímat a rozšiřovat nové poznatky,
- c) strukturou průmyslové výroby, velikostí firem a strukturou trhu (důležitá je existence konkurenčních podmínek i vazeb mezi firmami).

K bariérám a brzdícím faktorům náleží: nedostatek kapitálu, nedostatky v systému řízení, nízká kvalifikační úroveň pracovníků i nedostatek některých regionálních zdrojů např. půdy, vody).

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

Podle **kriteria přenosu** dané **inovace** rozlišujeme dva typy difuzních procesů:

- a) relokační,**
- b) expanzivní.**

Při relokačním typu difuze se pohybují nositelé inovace, tzn., že k přenosu inovace dochází pomocí pohybu jejich nositelů.

Při expanzivním typu se difuze šíří pomocí kontaktů jednotlivých členů společnosti, přičemž oni sami zůstávají na místě.

Z hlediska **způsobu přisvojení inovace** rozlišujeme difuzní procesy na:

- a) infekční difuze,**
- b) hierarchická difuze.**

Infekční difuze prochází celou populací daného území bez ohledu na její strukturu a rozmístění, kdežto hierarchická se týká pouze vybraných složek obyvatelstva konkrétního území.

Inovační vlny lze znázornit na mapě jako izochrony. Hierarchický efekt u difuze inovace znamená „přeskakování“ z jednoho centra (velkoměsta, většího města) do druhého přes území, které ještě nebylo zasaženo inovační vlnou.

Inovační bariéry:

- Přírodní bariéry
- Fyzické bariéry vytvořené člověkem
- Kulturní a sociální bariéry
- Materiálové bariéry

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

- Technologické bariéry
- Finanční bariéry

Úrovně inovačního procesu:

- Mikroúroveň
- Mezoúroveň
- Makroúroveň

Inovace je existenčně rozhodujícím způsobem spojena s podnikatelskou sférou a navíc je primárně podnikatelským jevem. Podnikatelské subjekty se v konkurenčním tržním prostředí snaží cestou inovací nalézt a využít nové podnikatelské příležitosti a tak zajistit další rozvoj svého podnikání a i svou další úspěšnou existenci. V globalizované ekonomice jsou pak inovace reálnou cestou vedoucí k přežití a k podnikatelskému úspěchu.

Ekonomický růst a současné tendence v regionálním rozvoji:

- důležitost a role inovací, včetně jejich vlivu na ekonomický růst,
- dynamika vývoje globální ekonomiky vytváří takové sociální a ekonomické transformační změny, které jsou srovnatelné s první průmyslovou revolucí,
- trendy je možné předpovědět již nyní: zvýšený přístup k informacím a vědomostem, ke komunikacím a technologiím, zvýšení důrazu na řídicí schopnosti nebo komerční integrace,
- **vysoce inovativní regiony mají mnohem větší tendenci růst rychleji než kterékoliv jiné regiony.**

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

Systémy inovací v konceptech regionálního rozvoje:

- systémy inovací patří mezi nové přístupy a rozhodně nepatří k nějaké formální teorii,
- předpokladem je důležitost různé kombinace faktorů ve vazbě na technologické inovace,
- systémový přístup umožňuje analyzovat nejen ekonomické faktory procesu tvorby inovace, ale také institucionální, organizační, sociální a politické faktory,
- systémy inovací se mohou lišit nejen v jednotlivých zemích, ale také mezi regiony či ekonomickými sektory,
- optimální systém inovací neexistuje,
- prvky procesu inovací se stávají spíše regionálního než národního charakteru (viz také př. typ high-tech založených průmyslů).

Inovace jako faktor regionálního rozvoje

Národní inovační politika ČR na následující období jasně poukazuje na fakt, že inovace je existenčně rozhodujícím způsobem spojena s podnikatelskou sférou, a navíc je primárně podnikatelským jevem.

Podnikatelské subjekty se v konkurenčním tržním prostředí snaží cestou inovací nalézt a využít nové podnikatelské příležitosti, a tak zajistit další rozvoj svého podnikání a i svou další úspěšnou existenci.

V globalizované ekonomice jsou pak inovace reálnou cestou vedoucí k přežití a k podnikatelskému úspěchu.

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

SEZNAM KLÍČOVÝCH SLOV K ZAPAMATOVÁNÍ

speciální teorie lokalizace

teorie lokalizace

minimalizace nákladů

maximalizace zisku

dopravní náklady

Laundhardtův lokalizační trojúhelník

hlavní faktory lokalizace průmyslového závodu

lokalizované materiály

interní úspory

úspory z lokalizace

úspory z urbanizace

index lokalizace

koeficient lokalizace

teorie difuze inovace

inovace

inovační bariéry

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

difuzní proces

relokační difuze

expanzivní difuze

infekční difuze

hierarchická difuze

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

KONTROLNÍ OTÁZKY

Jaké je uplatnění prostorové dimenze ekonomicko geografického myšlení v organizaci regionální, národní a globální ekonomiky (aplikace regionálních teorií v praxi).

Nakreslete Laundhardtův lokalizační trojúhelník a vysvětlete jej.

Jaké je východisko pro lokalizační rozhodování?

Vysvětlete pojem lokalizační faktor.

Co jsou to ubikvitní materiály?

Vysvětlete externí úspory.

Vyjmenujte hlavní faktory lokalizace průmyslového závodu a stručně je popište.

Vysvětlete relokační difuzi inovace.

Vysvětlete hierarchickou difuzi inovace.

Charakterizujte inovační bariéry.

Vysvětlete důležitost a roli inovací, včetně jejich vlivu na ekonomický růst.

Úspory z lokalizace jsou definovány jako:

- a) úspory z blízkosti velkého počtu ekonomických aktivit širokého zaměření
- b) úspory z lokalizace firem v blízkosti konečného zákazníka

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

- c) úspory z blízkosti velkého počtu aktivit stejného nebo podobného druhu

Aglomerační úspory jsou definovány jako:

- a) úspory z lokalizace firem v blízkosti konečného zákazníka
b) úspory z blízkosti velkého počtu ekonomických aktivit širokého zaměření
c) úspory z blízkosti velkého počtu aktivit stejného nebo podobného druhu

Vysvětlete index lokalizace.

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

LITERATURA

Blair J., P.: *Urban and Regional Economics*. Boston, 1991.

Blažek J., Uhlíř D.: *Teorie regionálního rozvoje (nástin, kritika, klasifikace)*.
Karolinum, Praha, 2002.

Boudeville J. R.: *Problems of Regional Economic Planning*. Edinburg 1966.

Goodall, B.: *Dictionary of Human Geography*, Penguin London 1987.

Hampl, M., a kol.: *Regionální struktura a vývoj systému osídlení ČSR*, Praha: Univerzita
Karlova, 1987.

Hampl, M. a kol.: *Geografická organizace společnosti a transformační procesy v České
republice*, Praha: Univerzita Karlova, 1996.

Christaller W.: *Die zentral Orte in Süddeutschland*. Jena, 1933.

Kolektiv autorů (editoři: J. Kadeřábková, P. Mates, R. Wokoun): *Úvod do regionálních
věd a veřejné správy*. 4. vydání. Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o.,
Plzeň, 2004, 448 s. ISBN 80-86473-08-3.

Kolektiv autorů (editoři: J. Kadeřábková, P. Mates, R. Wokoun): *Úvod do regionálních
věd a veřejné správy*. 5. rozšířené vydání. Vydavatelství a nakladatelství Aleš
Čeněk, s.r.o., Plzeň, 2008, 456 s. ISBN 978-80-7380-086-4.

Macháček J., Toth P. a Wokoun R.: *Regionální a municipální ekonomie*.
Nakladatelství Oeconomica, VŠE Praha, 2011, 200 s. ISBN 978-80-245-1836-7.

Matoušková Z., Macháček J., Postránecký J., Toth P.: *Regionální a municipální
ekonomika*. VŠE, Praha, 2000.

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

Perroux M.: Economic Space: Theory and Applications. The Quarterly Journal of Economics, 64, str. 89-104, 1950.

Siebert H.: *Regional Economic Growth: Theory and Policy*. Scranton, 1969.

Thünen J. H.: Der isolierte Staat in Beziehung auf Landwirtschaft und Nationalökonomie. Hamburg 1826.

Weber A.: *Über den Standort der Industrien*. Tübingen, 1909.

Wokoun R.: Socioekonomická geografie I. SPN, Praha, 1988.

VÝSTUPY Z UČENÍ:

BUDETE UMĚT

- Vysvětlit postavení lokalizačních teorií v čase
- Formulovat vývoj lokalizačních teorií
- Charakterizovat přínosy lokalizačních teorií
- Definovat teorii difuzí inovace
- Přiblížit základní typy inovací
- Znat inovační bariéry
- Poznat prostorové aspekty vývoje a změn v prostorovém uspořádání ekonomik

BUDETE SCHOPNI

Prakticky aplikovat lokalizační teorii

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Prakticky aplikovat poznatky systému regionálně ekonomických teorií

Použít teorii difuze inovace v praxi

Pracovat s jednotlivými dílčími atributy teoretických konceptů při explanaci problémů

ZÍSKÁTE: Dovednosti aplikovat teoretické poznatky při řešení praktických úloh.

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

Národohospodářská fakulta VŠE v Praze

This work is licensed under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License. To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.